

31993R2847

L 261/1

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

20.10.1993

**REGULAMENTUL (CEE) NR. 2847/93 AL CONSILIULUI
din 12 octombrie 1993
de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune din domeniul pescuitului**

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 43,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât, conform articolului 12 din Regulamentul (CEE) nr. 3760/92 al Consiliului din 20 decembrie 1992 de instituire a unui sistem comunitar al pescuitului și acvaculturii ⁽⁴⁾, Consiliului îi revine sarcina de a institui un sistem comunitar de control;

întrucât reușita politicii comune în domeniul pescuitului presupune aplicarea unui sistem de control eficient vizând toate componentele acestei politici;

întrucât, pentru realizarea acestui obiectiv, trebuie prevăzute norme privind controlul măsurilor de conservare și de gestionare a resurselor, măsuri structurale și măsuri privind organizarea comună a piețelor, precum și anumite dispoziții care să împiedice încălcarea măsurilor, care trebuie să se aplice întregului domeniu al pescuitului, de la producător la consumator;

întrucât acest sistem nu poate da rezultatele așteptate decât dacă operatorii îi recunosc legitimitatea;

întrucât responsabilitatea controlului le revine în primul rând statelor membre; întrucât Comisia trebuie, de asemenea, să se asigure că prevenirea și controlul infracțiunilor sunt efectuate în mod echitabil de către statele membre și că trebuie să i se acorde, în consecință, toate mijloacele financiare, juridice și legislative care să-i permită să își îndeplinească această misiune în modul cel mai eficient;

întrucât experiența câștigată din aplicarea Regulamentului (CEE) nr. 2241/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 de stabilire a anumitor măsuri de control în ceea ce privește activitățile din domeniul pescuitului ⁽⁵⁾ a evidențiat necesitatea întăririi controlului asupra aplicării reglementărilor privind conservarea resurselor piscicole;

întrucât respectarea măsurilor de conservare și de gestionare a resurselor piscicole implică o responsabilitate crescută a operatorilor din domeniul pescuitului;

întrucât politica de gestionare a resurselor piscicole, care are la bază în special totalul admis de captură (TAC), precum și cotele și măsurile tehnice, trebuie să fie completată de o gestionare a pescuitului implicând controlarea activităților și a capacității de pescuit;

întrucât, pentru a garanta o supraveghere a tuturor operațiunilor de captură și de debarcare, statele membre trebuie să controleze, în toate apele maritime, activitățile navelor comunitare și toate activitățile conexe, ceea ce va permite verificarea punerii în aplicare a normelor privind politica comună din domeniul pescuitului;

întrucât este esențial ca statele membre să coopereze la nivel operațional în timpul inspecțiilor pe mare ale activităților de pescuit, pentru a permite un control eficient și convenabil din punct de vedere financiar, în special al operațiunilor efectuate în ape care nu se află sub jurisdicția sau suveranitatea unui stat membru;

întrucât punerea în aplicare a politicii comune din domeniul pescuitului necesită măsuri de control în privința navelor care navighează în apele comunitare sub pavilionul unei țări terțe, în special un sistem de comunicare a deplasărilor navelor și a speciilor deținute la bord, fără a aduce atingere dreptului de trecere inofensivă prin marea teritorială și libertății de navigație în zona de pescuit de 200 de mile;

întrucât realizarea de către statele membre, în colaborare cu Comisia, a unor proiecte pilot aplicabile anumitor categorii de nave va permite Consiliului să decidă, înainte de 1 ianuarie 1996, dacă trebuie instituit un sistem de supraveghere prin satelit sau un alt tip de sistem de supraveghere;

întrucât gestionarea resurselor de pescuit prin stabilirea TAC presupune o cunoaștere detaliată a conținutului capturii, cunoaștere care este, de asemenea, necesară, pentru celelalte proceduri prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 3760/92; întrucât aceasta presupune ca fiecare căpitan al unei nave de pescuit să țină un registru de bord;

⁽¹⁾ JO C 280, 29.10.1992, p. 5.

⁽²⁾ JO C 21, 25.1.1993, p. 55.

⁽³⁾ JO C 108, 19.4.1993, p. 36.

⁽⁴⁾ JO L 389, 31.12.1992, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 207, 29.7.1987, p. 1, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 3483/88 (JO L 306, 11.11.1988, p. 2).

întrucât statul membru de debarcare trebuie să poată să controleze debarcărilor efectuate pe teritoriul său și, în acest scop, navele de pescuit înregistrate în alte state membre trebuie să informeze statul membru de debarcare în legătură cu intenția lor de a efectua debarcări pe teritoriul acestuia;

întrucât este esențială precizarea și confirmarea, în momentul debarcării, a datelor conținute în jurnalul de bord; întrucât este necesar, în acest scop, ca persoanele care iau parte la activitățile de debarcare și de comercializare a capturilor să declare cantitățile debarcate, transbordate, puse în vânzare sau cumpărate;

întrucât, pentru a prevedea derogări de la obligația de a întreține un jurnal de bord sau de a completa o declarație de debarcare pentru navele mici de pescuit pentru care această obligație ar reprezenta o sarcină disproporționată față de capacitatea lor de pescuit, trebuie ca fiecare stat membru să controleze activitățile acestor nave prin aplicarea unui plan de control prin sondaj;

întrucât, pentru a garanta respectarea măsurilor de conservare și a măsurilor comerciale ale Comunității, toate produsele pescărești debarcate sau importate în interiorul Comunității ar trebui însoțite, până la punctul primei puneri în vânzare, de un document de transport în care să se precizeze originea acestora;

întrucât limitările de capturi trebuie gestionate atât la nivelul statelor membre, cât și la cel al Comunității; întrucât statele membre ar trebui să înregistreze debarcărilor și să le comunice Comisiei pe cale informatică; întrucât este necesar să se prevadă derogări de la această obligație pentru cantitățile mici debarcate, a căror transmitere pe cale informatică ar constitui o sarcină administrativă și financiară disproporționată pentru autoritățile statelor membre;

întrucât, pentru a se asigura conservarea și gestionarea tuturor resurselor exploatate, dispozițiile privind jurnalul de bord, declarațiile de debarcare și de vânzare, precum și informațiile privind transbordarea și înregistrarea capturilor pot fi aplicate și acestor stocuri care nu se încadrează într-un TAC sau într-o cotă;

întrucât statele membre trebuie informate în legătură cu rezultatele activității navelor lor în apele care se află sub jurisdicția unei țări terțe sau în apele internaționale; întrucât căpitanii acestor nave ar trebui să respecte, prin urmare, obligațiile privind jurnalul de bord și declarațiile de debarcare și transbordare; întrucât datele culese de către statele membre ar trebui comunicate Comisiei;

întrucât gestionarea culegerii și prelucrării datelor presupune crearea unor baze de date informatice care să permită, în special, verificarea încrucișată a datelor; întrucât Comisia și agenții

acesteia trebuie să aibă acces la aceste baze de date pe cale informatică pentru a putea verifica datele menționate anterior;

întrucât respectarea dispozițiilor privind utilizarea uneltelor de pescuit nu poate fi asigurată în mod corespunzător atunci când la bord se găsesc năvoade cu ochiuri de dimensiuni diferite, cu excepția cazului când sunt supuse unor măsuri suplimentare de control; întrucât, pentru anumite tipuri de pescuit, ar putea fi adoptate unele reguli speciale, precum regula năvodului unic;

întrucât, atunci când cota unui stat membru sau în cazul în care totalul admis de captură se epuizează, pescuitul trebuie să fie interzis printr-o decizie a Comisiei;

întrucât trebuie reparat prejudiciul suferit de către un stat membru care nu și-a epuizat cota, alocația sau partea dintr-unul sau mai multe stocuri în cazul în care pescuitul a fost interzis în urma epuizării totalului admis de captură; întrucât trebuie prevăzut în acest scop un mecanism de compensare;

întrucât, în cazurile în care responsabilii navelor de pescuit nu au respectat dispozițiile prezentului regulament, ar trebui luate toate măsurile ca aceste nave să fie supuse unor măsuri de control suplimentare în vederea conservării;

întrucât, pentru a garanta o aplicare eficientă a măsurilor adoptate, este necesară prevederea unor mecanisme de declarare conform obiectivelor și strategiilor de gestiune prevăzute la articolul 8 din Regulamentul (CEE) nr. 3760/92, aplicabile unui stat membru care și-a depășit cota de pescuit;

întrucât adaptarea capacității de pescuit la resursele disponibile este unul din obiectivele principale ale politicii comune de pescuit; întrucât, în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (CEE) nr. 3760/92, Consiliului îi revine sarcina de a stabili obiectivele și strategiile de restructurare a pescuitului; întrucât trebuie, de asemenea, asigurată respectarea măsurilor privind organizarea comună a piețelor, în special de către persoanele afectate de aplicarea acestor măsuri; întrucât este, deci, indispensabil ca fiecare stat membru să efectueze, pe lângă controalele financiare deja prevăzute de legislația comunitară, controale tehnice pentru a asigura respectarea dispozițiilor adoptate de către Consiliu;

întrucât este necesară stabilirea unor norme generale care să permită inspectorilor comunitari numiți de Comisie să asigure aplicarea uniformă a legislației comunitare și să verifice controalele efectuate de către autoritățile competente din statele membre;

întrucât, în vederea menținerii obiectivității controalelor, este important ca inspectorii comunitari să poată efectua, în anumite condiții, misiuni fără preaviz și independente, pentru a verifica operațiunile de control efectuate de către autoritățile competente din statele membre; întrucât aceste misiuni nu implică în nici un caz controlul persoanelor fizice;

întrucât modul de sancționare a infracțiunilor poate fi diferit de la un stat membru la altul, dând naștere la un sentiment de nedreptate în rândul pescarilor; întrucât lipsa unor sancțiuni de descurajare în anumite state membre scade eficiența controalelor și, date fiind aceste constatări, statele membre trebuie să adopte toate măsurile necesare și nediscriminatorii pentru a preveni și sancționa neregulile, în special prin instaurarea unui sistem de sancțiuni care să-i priveze efectiv pe contravenienți de profitul economic obținut din infracțiunile respective;

întrucât faptul că un stat membru de debarcare nu sancționează eficient neregulile reduce, pentru statul membru de pavilion, posibilitatea de a asigura respectarea sistemului de conservare și de gestionare a resurselor de pescuit; întrucât, în consecință, capturile ilegale ar trebui imputate din cota statului membru de debarcare, dacă acesta nu a intentat nici o acțiune eficientă;

întrucât statele membre trebuie să raporteze periodic Comisiei asupra activităților de inspecție și măsurile luate de acestea în cazul infracțiunilor împotriva dispozițiilor comunitare;

întrucât, pentru anumite măsuri prevăzute în prezentul regulament, trebuie prevăzute modalitățile de aplicare;

întrucât trebuie garantată confidențialitatea informațiilor obținute în cadrul prezentului regulament;

întrucât prezentul regulament nu trebuie să aducă atingere dispozițiilor naționale de control care, chiar dacă se află în domeniul de aplicare al acestuia, depășesc prescripțiile sale minime, cu condiția ca dispozițiile naționale să respecte prevederile dreptului comunitar;

întrucât Regulamentul (CEE) nr. 2241/87 ar trebui abrogat, cu excepția articolului 5 care rămâne în vigoare până la adoptarea listelor menționate în articolul 6 alineatul (2) din prezentul regulament;

întrucât ar trebui să fie prevăzută o perioadă de tranziție pentru punerea în aplicare a dispozițiilor specifice conținute în anumite articole, pentru a permite autorităților competente ale statelor membre să adopte proceduri proprii și să le adapteze la exigențele noului regulament;

întrucât dispozițiile din anumite articole, în măsura în care privesc operațiunile de pescuit în Marea Mediterană, în care politica comună în domeniul pescuitului nu se aplică încă în totalitate, intră în vigoare de la data de 1 ianuarie 1999,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) În vederea respectării normelor prevăzute de politica comună în domeniul pescuitului, se stabilește un sistem comunitar care cuprinde în special dispoziții referitoare la controlul tehnic cu privire la:

- măsurile de conservare și de gestionare a resurselor;
- măsurile structurale;
- măsurile privind organizarea comună a piețelor,

precum și anumite dispoziții privind eficiența sancțiunilor care trebuie aplicate în cazul nerespectării măsurilor menționate mai sus.

(2) În acest scop, fiecare stat membru adoptă, conform reglementărilor comunitare, măsurile adecvate pentru a asigura eficacitatea acestui sistem. Fiecare stat membru pune la dispoziția autorităților competente mijloace suficiente pentru ca acestea să își poată îndeplini misiunile de inspecție și control stabilite în prezentul regulament.

(3) Sistemul de măsuri se aplică tuturor activităților de pescuit și tuturor activităților conexe exercitate pe teritoriul și în apele maritime aflate sub suveranitatea sau jurisdicția statelor membre, inclusiv activităților exercitate de către nave aflate sub pavilionul unei țări terțe sau înregistrate într-o țară terță, fără a aduce atingere dreptului de trecere inofensivă în marea teritorială sau libertății de navigare în zona de pescuit de 200 de mile; sistemul se aplică, de asemenea, activităților navelor comunitare de pescuit care operează în apele țărilor terțe sau în apele internaționale, fără a aduce atingere dispozițiilor speciale prevăzute în acordurile din domeniul pescuitului, încheiate între Comunitate și țările terțe, sau convențiilor internaționale la care Comunitatea este parte.

TITLUL I

Inspecția și controlul navelor de pescuit și ale activităților acestora

Articolul 2

(1) Pentru a asigura respectarea întregii legislații în vigoare privind măsurile de conservare și control, fiecare stat membru controlează, pe teritoriul său sau în apele maritime aflate sub suveranitatea sau jurisdicția sa, activitatea de pescuit și activitățile conexe. Statul membru inspectează navele de pescuit și controlează toate activitățile, în special cele de debarcare, de vânzare, de transport și de depozitare a peștilor, precum și cele de înregistrare a debarcărilor și vânzărilor, permițând astfel verificarea punerii în aplicare a prezentului regulament.

(2) Navele de pescuit care ar putea efectua activități specifice, navigând sub pavilionul unei țări terțe și în apele maritime aflate sub suveranitatea sau jurisdicția unui stat membru, sunt supuse unui regim de comunicare a deplasărilor și a capturii deținute la bord.

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre măsurile luate pentru a asigura respectarea acestor proceduri.

(3) Fiecare stat membru controlează, în afara zonei comunitare de pescuit, activitățile navelor sale, în cazul în care acest control este necesar pentru a asigura respectarea reglementărilor comunitare aplicabile în aceste ape.

(4) În vederea asigurării unei inspecții eficiente și puțin costisitoare, statele membre coordonează activitățile proprii de control. Ele pot stabili, în acest scop, programe comune de inspecție care să le permită să controleze navele comunitare de pescuit în apele menționate în alineatele (1) și (3). Statele membre iau măsuri care să permită autorităților lor competente și Comisiei să se informeze periodic și reciproc cu privire la experiența dobândită.

Articolul 3

(1) Pentru a spori eficacitatea supravegherii activităților de pescuit, Consiliul decide, până la 1 ianuarie 1996, conform procedurii menționate la articolul 43 din tratat, dacă, în ce măsură și la ce dată trebuie instaurat, pentru navele de pescuit comunitare, un sistem de localizare continuă, care să funcționeze într-o stație terestră sau într-un satelit și care să utilizeze comunicațiile prin satelit pentru transmiterea datelor.

(2) Pentru a evalua tehnologia care trebuie utilizată și pentru a stabili ce nave trebuie incluse în sistemul menționat anterior, statele membre, în colaborare cu Comisia, desfășoară proiecte pilot înainte de data de 30 iunie 1985. În acest scop, statele membre asigură, pentru anumite categorii de nave de pescuit comunitare, instituirea unui sistem de localizare continuă care să funcționeze într-o stație terestră sau într-un satelit și care să utilizeze comunicațiile prin satelit pentru transmiterea datelor.

Statele membre pot realiza, în același timp, proiecte pilot pentru a evalua utilizarea înregistratorilor automați de poziție.

(3) În realizarea proiectelor pilot menționate la alineatul (2), statul membru de pavilion sau în care este înregistrată nava ia măsurile necesare pentru a asigura înregistrarea pe suport informatic a informațiilor transmise sau obținute de către navele proprii de pescuit, indiferent de apele în care operează sau portul în care se găsesc.

În cazul în care navele de pescuit operează în apele care se află sub suveranitatea sau jurisdicția unui alt stat membru, statul membru

de pavilion garantează comunicarea instantanee a acestor informații autorităților competente din statul membru respectiv.

(4) Modalitățile de punere în aplicare a proiectelor pilot sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 36.

Articolul 4

(1) Inspecția și controlul menționate la articolul 2 sunt efectuate de către fiecare dintre statele membre pe cont propriu, prin intermediul unui sistem de control stabilit de fiecare stat în parte.

În exercitarea sarcinilor care le sunt încredințate, statele membre asigură respectarea dispozițiilor și a măsurilor menționate la articolul 2. În plus, ele își desfășoară activitatea astfel încât să evite amestecul nejustificat în activitatea normală de pescuit. Statele membre se asigură că nu există nici o discriminare în alegerea sectoarelor și a navelor care urmează a fi inspectate.

(2) Persoanele responsabile de navele de pescuit, de instalațiile sau mijloacele de transport care fac obiectul unei inspecții, cooperează prin facilitarea inspecției efectuate în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 5

Conform procedurii prevăzute la articolul 36, modalitățile de aplicare a articolelor 2, 3 și 4 pot fi stabilite în special în ceea ce privește:

- (a) identificarea inspectorilor desemnați oficial, identificarea navelor de inspecție și a oricărui alt mijloc de inspecție de același tip care poate fi utilizat de un stat membru;
- (b) procedura care trebuie adoptată de către inspectorii și căpitanii navelor de pescuit atunci când un inspector își propune să efectueze o vizită la bord;
- (c) procedura care trebuie adoptată de către inspectorii atunci când, fiind la bordul unei nave de pescuit, inspectează nava, uneltele de pescuit și captura;
- (d) raportul care trebuie întocmit de către inspectorii după fiecare vizită la bord;
- (e) marcarea și identificarea navelor de pescuit și a uneltelor de pescuit ale acestora;
- (f) certificarea caracteristicilor navelor de pescuit, care sunt relevante în exercitarea activităților de pescuit;
- (g) înregistrarea datelor privind localizarea navelor de pescuit și transmiterea acestor date statelor membre și Comisiei;
- (h) sistemul de comunicare a deplasărilor și a produselor pescărești deținute la bord, aplicabil navelor care navighează sub pavilionul unei țări terțe.

TITLUL II

Controlul capturilor*Articolul 6*

(1) Căpitanii navelor comunitare ce pescuiesc specii dintr-unul sau mai multe stocuri țin un jurnal de bord în care se indică în special cantitățile din fiecare specie capturate și stocate la bord, data și locul efectuării capturii (dreptunghi statistic de tip CIEM), precum și tipul de unealtă de pescuit utilizată.

(2) Speciile care trebuie înscrise în jurnalul de bord conform alineatului (1) sunt cele care se încadrează într-un TAC sau o cotă, precum și cele care figurează pe listele adoptate de Consiliu cu majoritate calificată, la propunerea Comisiei.

(3) Căpitanii navelor comunitare de pescuit înscriu în jurnalele de bord cantitățile capturate pe mare, data și locul capturii și speciile menționate la alineatul (2). De asemenea, în vederea efectuării unei evaluări, se pot înregistra și cantitățile aruncate în mare.

(4) Sunt scutiți de obligațiile stabilite la alineatele (1) și (3) căpitanii navelor comunitare de pescuit a căror lungime totală este mai mică de 10 metri.

(5) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, poate impune alte derogări decât cele menționate la alineatul (4).

(6) Fiecare stat membru controlează prin sondaj activitățile navelor de pescuit, scutite de obligațiile menționate anterior conform alineatelor (4) și (5), pentru a asigura respectarea, de către navele respective, a reglementărilor comunitare în vigoare.

În acest scop, fiecare stat membru stabilește un plan de control prin sondaj, pe care îl transmite Comisiei. Rezultatele controalelor efectuate sunt comunicate periodic Comisiei.

(7) Căpitanii navelor comunitare de pescuit înregistrează datele menționate la alineatele (1) și (3), fie pe suport informatic, fie pe hârtie.

(8) Modalitățile de aplicare a prezentului articol sunt adoptate conform procedurii prevăzute la articolul 36, în special, în anumite cazuri specifice, stabilirea unei alte baze geografice decât dreptunghiul statistic de tip CIEM.

Articolul 7

(1) Căpitanul unei nave comunitare de pescuit, care dorește să folosească locuri de debarcare situate într-un alt stat membru decât statul membru de pavilion, trebuie să informeze cel puțin cu două ore înainte autoritățile competente ale acestui stat membru în legătură cu:

— locul (locurile) de debarcare și ora prevăzută pentru sosire;

— cantitățile din fiecare specie care trebuie debarcate.

(2) Căpitanul, la care se face referire în alineatul (1), care nu transmite informațiile menționate anterior poate fi sancționat de către autoritățile competente.

(3) Comisia poate, conform procedurii prevăzute la articolul 36, să scutească anumite categorii de nave comunitare de pescuit de obligațiile menționate la alineatul (1) pe o perioadă limitată, cu posibilitatea de reînnoire, sau să prevadă un alt termen de notificare ținând cont de distanța dintre fondurile de pescuit, locurile de debarcare și porturile în care navele respective sunt înregistrate sau înmatriculate.

Articolul 8

(1) Căpitanul oricărei nave comunitare de pescuit cu lungimea totală de minimum 10 metri, sau reprezentantul acestuia, transmite, după fiecare deplasare și în termen de 48 de ore de la debarcare, o declarație autorităților competente ale statului membru în care are loc debarcarea. Căpitanul este responsabil de exactitatea declarației în care se indică cel puțin cantitățile debarcate din fiecare specie menționată la articolul 6 alineatul (2) și zona unde s-a efectuat captura.

(2) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, poate decide valabilitatea obligației menționate la alineatul (1) și în cazul navelor a căror lungime totală este mai mică de 10 metri. Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, poate stabili, de asemenea, derogări de la obligația menționată la alineatul (1) pentru anumite categorii de nave a căror lungime totală este de peste 10 metri și care desfășoară activități de pescuit specifice.

(3) Fiecare stat membru efectuează controale prin sondaj ale activităților navelor de pescuit scutite de obligația menționată la alineatul (1), pentru a asigura respectarea, de către aceste nave, a reglementărilor comunitare în vigoare.

În acest scop, fiecare stat membru stabilește un plan de control prin sondaj pe care îl transmite Comisiei. Rezultatele controalelor efectuate se comunică periodic Comisiei.

(4) Modalitățile de aplicare a prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 36.

Articolul 9

(1) Centrele de vânzare prin licitație publică sau celelalte organisme autorizate de către statele membre, care sunt responsabile de prima punere în vânzare a produselor pescărești debarcate într-un stat membru, înaintează, la prima vânzare, o notă de vânzare, a cărei exactitate trebuie garantată de organismele menționate anterior, autorităților competente ale statului membru pe teritoriul căruia are loc prima punere în vânzare. Această responsabilitate se limitează la informațiile solicitate la alineatul (3).

(2) În cazul în care prima punere în vânzare a produselor pescărești debarcate într-un stat membru se efectuează după modalități diferite de cele prevăzute la alineatul (1), produsele pescărești debarcate nu se ridică de către cumpărător până când nu se prezintă o notă de vânzare autorităților competente sau altor organisme autorizate din statul membru pe teritoriul căruia a fost efectuată operațiunea. Cumpărătorul este responsabil de exactitatea informațiilor menționate la alineatul (3), care figurează în nota de vânzare.

(3) Notele de vânzare menționate la alineatele (1) și (2) trebuie să conțină cel puțin următoarele date:

— pentru toate speciile, acolo unde e cazul, dimensiunea sau greutatea, calitatea, prezentarea și prospețimea în fiecare caz;

— prețul și calitatea la prima vânzare pentru fiecare specie și, acolo unde e cazul, în funcție de dimensiune sau de greutate, de calitate, de prezentare și de prospețime în fiecare caz;

— acolo unde e cazul, destinația produselor retrase de pe piață (produse derivate, consum uman, retur);

— numele vânzătorului și al cumpărătorului;

— locul și data vânzării.

(4) Aceste note de vânzare sunt completate și transmise conform legislației statului membru de debarcare în așa fel și în condiții de vânzare care să permită includerea următoarelor date:

— identificarea externă a numelui navei de pescuit înaintea debarcării produselor în cauză;

— numele armatorului sau cel al căpitanului navei;

— portul și data de debarcare.

(5) Notele de vânzare menționate la alineatul (1) sunt transmise în termen de 48 de ore de la vânzare autorităților competente sau altor organisme autorizate din statul membru, fie pe suport informatic, fie pe hârtie.

(6) Autoritățile competente păstrează un exemplar al fiecărei note de vânzare timp de un an începând cu anul care urmează înregistrării informației transmise autorităților competente.

(7) Comisia poate să acorde, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 36, o derogare de la obligația de a supune nota de vânzare autorităților competente sau altor organisme autorizate din statul membru pentru produsele pescărești care au fost debarcate din anumite categorii de nave comunitare de pescuit a căror lungime totală este mai mică de 10 metri.

Aceste derogări nu pot fi acordate decât în cazul în care statul membru vizat a instituit un sistem acceptabil de control.

(8) Cumpărătorul care achiziționează produse care ulterior nu sunt puse în vânzare, ci utilizate exclusiv pentru consumul personal, este scutit de obligațiile menționate la alineatul (2).

(9) Modalitățile de aplicare a prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 36.

Articolul 10

(1) (a) Navele de pescuit aflate sub pavilionul unei țări terțe sau înregistrate într-o țară terță, care sunt autorizate să efectueze activități de pescuit în apele maritime aflate sub suveranitatea sau jurisdicția unui stat membru, țin un jurnal de bord în care se înregistrează informațiile menționate la articolul 6.

(b) Fiecare stat membru se asigură că, la debarcare, căpitanul unei nave de pescuit aflate sub pavilionul unei țări terțe sau înregistrate într-o țară terță sau reprezentantul acestuia prezintă autorităților statului membru, ale cărui locuri de debarcare le folosește, o declarație în care menționează cantitățile debarcate, precum și data și locul fiecărei capturi, declarație a cărei exactitate se atestă de către căpitan sau de reprezentantul acestuia.

(c) Căpitanul unei nave de pescuit aflate sub pavilionul unei țări terțe sau înregistrate într-o țară terță trebuie să comunice autorităților competente ale statului membru, ale cărui locuri de debarcare dorește să le folosească, ora de sosire în portul de debarcare cu un preaviz de minimum 72 de ore.

Nici o debarcare nu va putea avea loc dacă autoritățile competente ale statului membru respectiv nu confirmă primirea notificării prealabile.

Statele membre hotărăsc modalitățile de aplicare a prezentului articol și informează Comisia.

(2) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 36, Comisia poate scuti anumite categorii de nave de pescuit din țări terțe de obligația menționată la alineatul (1) litera (c) pentru o perioadă limitată care poate fi reinnoită sau poate să prevadă un alt termen de notificare, ținând seama, printre altele, de distanța între fondurile de pescuit, locurile de debarcare și porturile în care sunt înregistrate sau înmatriculate navele respective.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute de acordurile încheiate între Comunitate și anumite țări terțe.

Articolul 11

(1) Fără a aduce atingere articolelor 7, 8 și 9, căpitanul unei nave de pescuit comunitare care:

- transbordează cantități de capturi din unul sau mai multe stocuri care se încadrează în totalul admis de captură sau într-o cotă, aflate pe o altă navă numită în continuare „navă receptoare”, oricare ar fi locul de transbordare sau
- efectuează direct debarcări ale unor astfel de cantități în afara teritoriului Comunității

comunică, în momentul transbordării sau al debarcării, statului membru sub pavilionul căruia se află nava sau în care este înregistrată nava, speciile și cantitățile respective, precum și data transbordării sau a debarcării și locul de captură, utilizând ca referință zona cea mai mică pentru care a fost fixat un total admis de captură și o cotă.

(2) Cu cel puțin 24 de ore înainte de începerea, precum și la sfârșitul transbordării sau a unei serii de transbordări desfășurate într-un port sau în apele maritime aflate sub suveranitatea sau jurisdicția unui stat membru, căpitanul navei receptoare comunică autorităților competente din statul membru respectiv cantitățile aflate la bordul navei sale din capturi dintr-unul sau mai multe stocuri la care se aplică captura legală totală (TAC) sau o cotă.

Căpitanul navei receptoare păstrează datele privind cantitățile primite prin transbordare din capturi ce fac parte dintr-unul sau mai multe stocuri care se încadrează în TAC sau într-o cotă, data la care au fost primite, precum și nava care a transbordat aceste capturi pe nava receptoare. Această obligație este considerată îndeplinită prin păstrarea copiilor declarațiilor de transbordare puse la dispoziție conform normelor privind înregistrarea informațiilor privind capturile de pești de către statele membre.

La sfârșitul unei transbordări sau al unei serii de transbordări, căpitanul navei receptoare transmite aceste date autorităților competente menționate anterior într-un termen de maximum 24 de ore.

Căpitanul navei receptoare păstrează, de asemenea, datele privind cantitățile de capturi ce fac parte dintr-unul sau mai multe stocuri care se încadrează în TAC sau o cotă, care sunt transbordate de către nava receptoare pe o navă terță, și informează autoritățile competente menționate anterior în legătură cu această transbordare cu cel puțin 24 de ore înainte ca ea să aibă loc. După transbordare, căpitanul informează autoritățile menționate anterior în legătură cu cantitățile transbordate.

Căpitanul navei receptoare și cel al navei terțe menționate anterior permit autorităților competente să verifice exactitatea informațiilor și a datelor solicitate conform prezentului alineat.

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a verifica exactitatea informațiilor primite în baza alineatelor (1) și (2) și, atunci când este necesar, informează statul membru sau statele membre în care sunt înregistrate sau sub pavilionul cărora se află nava receptoare și nava de pescuit care face transbordarea în legătură cu aceste informații sau cu rezultatul verificării.

(4) Alineatele (2) și (3) se aplică, de asemenea, unei nave aflate sub pavilionul unei țări terțe sau înregistrat într-o țară terță.

Articolul 12

Dacă transbordarea sau debarcarea trebuie efectuate la mai mult de cincisprezece zile după realizarea capturii, informațiile solicitate la articolele 8 și 11 sunt transmise autorităților competente ale statului membru de pavilion sau ale statului membru de înregistrare în termen de maximum cincisprezece zile după realizarea capturii.

Articolul 13

(1) Toate produsele pescărești debarcate sau importate în interiorul Comunității, fie în stare brută, fie după prelucrarea la bord, care sunt transportate către un alt loc decât locul de debarcare sau de import, sunt însoțite, până la locul primei puneri în vânzare, de un document întocmit de către transportator.

(2) Documentul menționat indică următoarele:

- (a) originea expediției (numele navei și identificarea externă a acesteia);
- (b) locul de destinație al expediției (sau al expedițiilor) și identificarea vehiculului de transport;
- (c) cantitățile de pește (în kilograme de greutate transformată) pentru fiecare specie transportată, numele destinatarului și locul și data de încărcare.

(3) Fiecare transportator se asigură că documentul menționat la alineatul (1) conține cel puțin toate informațiile enumerate la alineatul (2).

(4) Transportatorul este scutit de obligația prevăzută la alineatul (1), dacă este îndeplinită una din condițiile menționate mai jos:

- (a) documentul menționat la alineatul (1) este înlocuit cu o copie a uneia din declarațiile prevăzute la articolele 8 și 10 privind cantitățile transportate;
- (b) documentul menționat la alineatul (1) este înlocuit cu o copie a documentului T2M, în care se indică originea cantităților transportate.

(5) Autoritățile competente ale unui stat membru pot acorda derogări de la obligația prevăzută la alineatul (1) în cazul în care cantitățile de pește sunt transportate în incinta unei zone portuare sau pe o rază care nu depășește 20 de kilometri de la punctul de debarcare.

(6) Fiecare stat membru efectuează, pe teritoriul său, controale prin sondaj, pentru a verifica dacă se respectă obligațiile ce decurg din prezentul articol.

(7) Statele membre își coordonează activitățile de control astfel încât inspecția să fie cât mai eficientă și mai puțin costisitoare. În acest scop, statele membre supraveghează în special mărfurile care le-au fost deja semnalate ca făcând obiectul unor operații care contravin legislației comunitare.

Articolul 14

(1) Statele membre se asigură că toate debarcărilor efectuate într-un stat membru conform articolelor 8, 9 și 10 sunt înregistrate. În acest scop, ele pot solicita ca prima punere în vânzare să fie făcută în cadrul unei licitații.

(2) În cazul în care cantitățile debarcate nu sunt puse în vânzare, pentru prima dată, în cadrul unei licitații conform articolului 9 alineatul (2), statele membre se asigură că toate cantitățile respective sunt comunicate centrelor de vânzare prin licitație sau altor organisme autorizate de către statele membre.

(3) În ceea ce privește informațiile asupra cantităților debarcate de anumite categorii de nave care fac obiectul derogărilor menționate la articolele 7 și 8 sau asupra cantităților debarcate în porturi care nu dispun de o structură administrativă destul de dezvoltată pentru a putea înregistra debarcărilor, se poate face derogare de la obligația de prelucrare a datelor respective, la cererea unui stat membru, adresată Comisiei într-un termen de douăsprezece luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Derogarea poate fi acordată dacă înregistrarea datelor poate crea autorităților naționale dificultăți disproporționate față de cantitățile totale debarcate și dacă diferitele specii debarcate sunt vândute în zonă. Fiecare stat membru stabilește o listă, pe care o comunică Comisiei, a porturilor și navelor care pot beneficia de o astfel de derogare.

(4) Statul membru care beneficiază de derogarea menționată la alineatul (3) stabilește un plan de control prin sondaj, pentru a evalua importanța cantităților debarcate în diferitele porturi avute în vedere. Acest plan trebuie aprobat de către Comisie înainte de aplicarea derogării. Statul membru transmite periodic Comisiei rezultatele evaluărilor.

Articolul 15

(1) Fiecare stat membru transmite Comisiei pe cale informatică, înainte de data de 15 a fiecărei luni, cantitățile din fiecare banc sau

grupare de stocuri care se încadrează în totalul admis de captură (TAC) sau într-o cotă, ce au fost debarcate în cursul lunii precedente și îi comunică orice informație primită în baza articolelor 11 și 12.

Notificările către Comisie indică locul realizării capturii conform prevederilor articolelor 6 și 8, precum și naționalitatea navelor de pescuit în cauză.

Fiecare stat membru comunică Comisiei un raport preliminar asupra consumului, indicând data la care s-ar putea epuiza cotele pentru speciile ale căror capturi efectuate de către navele de pescuit aflate sub pavilionul său sau care sunt înregistrate în statul membru respectiv sunt considerate a fi epuizat 70 % din cotă, din alocație sau din partea de care dispune statul membru respectiv.

Atunci când capturile care fac parte dintr-unul sau mai multe stocuri care se încadrează în totalul admis de captură (TAC) sau într-o cotă, riscă să atingă nivelul totalului admis de captură (TAC) sau al cotelor, statele membre furnizează Comisiei, la cererea acesteia, informații mai detaliate sau mai frecvente decât cele prevăzute în prezentul paragraf.

(2) Comisia păstrează la dispoziția statelor membre, pe suport informatic, notificările pe care le-a primit în baza prezentului articol.

(3) Atunci când Comisia constată că un stat membru nu a respectat termenul de transmitere a datelor capturilor lunare prevăzute la alineatul (1), aceasta poate stabili data la care, pentru unul sau mai multe stocuri, capturile care se încadrează într-o cotă sau o altă formă de limitare cantitativă și sunt realizate de către navele de pescuit aflate sub pavilionul acestui stat membru sunt considerate a fi epuizat 70 % din cota, alocația sau din partea de care dispune acest stat membru, precum și data previzibilă la care consideră că se epuizează cota, alocația sau partea disponibilă este considerată epuizată.

(4) Fiecare stat membru comunică Comisiei pe cale informatică, înainte de încheierea primei luni a fiecărui trimestru calendaristic, cantitățile din alte stocuri decât cele menționate la alineatul (1), care au fost debarcate în cursul trimestrului precedent.

Articolul 16

(1) Fără a aduce atingere articolului 15, statele membre transmit, la cerere, statului membru interesat toate informațiile privind debarcărilor, punerea în vânzare și transbordările de produse pescărești efectuate în porturile lor sau în apele aflate sub jurisdicția lor de către navele de pescuit aflate sub pavilionul statului membru respectiv sau înregistrate pe teritoriul acestuia, și cu privire la unul sau mai multe stocuri care se încadrează într-o cotă atribuită acestui stat membru.

Aceste informații conțin numele și marca de identificare externă ale navei respective, cantitățile de pești, pe stocuri sau grupări de stocuri debarcate, puse în vânzare sau transbordate de către această navă, precum și data și locul debarcării, a primei puneri în vânzare sau a transbordării. Ele sunt transmise în termen de patru zile lucrătoare de la data cererii făcute de către statul membru interesat sau într-un termen mai îndelungat, pe care îl poate fixa acest stat membru sau statul membru în care se face debarcarea.

(2) Statul membru în care se face debarcarea, prima punere în vânzare sau transbordarea furnizează aceste informații Comisiei, la cererea acesteia, și le comunică în același timp statului membru în care este înregistrată nava.

Articolul 17

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru asigurarea controlului capturilor de specii, realizate de către navele lor care operează în apele aflate sub suveranitatea sau jurisdicția unei țări terțe și în larg, precum și pentru a asigura verificarea și înregistrarea transbordărilor și a debarcărilor capturilor menționate anterior.

(2) Măsurile de control și verificare asigură respectarea obligațiilor următoare care revin armatorilor și/sau căpitanilor de nave:

- deținerea la bordul navelor de pescuit a unui jurnal de bord în care căpitanii înregistrează capturile efectuate;
- înaintarea unei declarații de debarcare autorităților competente ale statului membru în care se face debarcarea la fiecare debarcare efectuată în porturile Comunității;
- comunicarea către statul membru de pavilion a datelor fiecărei transbordări de pește pe nave de pescuit ale unei țări terțe și a debarcărilor efectuate direct în țări terțe.

(3) Dispozițiile prevăzute în alineatele (1) și (2) se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor acordurilor de pescuit încheiate între Comunitate și țările terțe și convențiilor internaționale la care Comunitatea este parte.

Articolul 18

(1) Fiecare stat membru comunică Comisiei pe cale informatică, înainte de sfârșitul primei luni a fiecărui trimestru calendaristic, cantitățile capturate în apele de pescuit menționate la articolul 17 și debarcate în cursul trimestrului precedent, precum și orice informație primită în baza articolului 17 alineatul (2).

(2) Pentru capturile realizate în apele țărilor terțe, datele transmise în baza alineatului (1) sunt defalcate pe țări terțe și pe stocuri,

prin raportare la zona statistică cea mai mică definită pentru activitatea de pescuit respectivă.

Datele privind capturile realizate în larg sunt transmise prin raportare la zona statistică cea mai mică definită în convenția internațională privind locul de captură și pe specii sau grup de specii pentru toate stocurile în cadrul activității de pescuit respective.

(3) Înainte de 1 octombrie în fiecare an, Comisia pune la dispoziția statelor membre informațiile pe care le-a primit în baza prezentului articol.

Articolul 19

(1) În vederea respectării obligațiilor prevăzute în articolele 3, 6, 8, 9, 10, 14 și 17, fiecare stat membru stabilește un sistem de validare care să cuprindă în special verificări ale mărfurilor și un control al datelor ce rezultă din aceste obligații.

(2) Pentru a facilita aceste verificări, fiecare stat membru creează o bază de date informatică unde sunt înregistrate datele menționate la alineatul (1).

Statele membre pot crea baze de date descentralizate, cu condiția ca aceste baze de date, precum și metodele de colectare și de înregistrare a datelor să fie uniformizate, astfel încât să fie compatibile între ele pe întregul teritoriu al statului membru.

(3) În cazul în care un stat membru nu este în măsură să se conformeze imediat exigențelor alineatului (2), pentru o parte sau pentru întreaga activitate de pescuit, Comisia poate decide acordarea, la cererea statului membru respectiv, conform procedurii prevăzute la articolul 36, a unei perioade de tranziție de maximum trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(4) Statul membru care beneficiază de astfel de derogări ține o evidență neinformatică a datelor menționate la alineatul (1) timp de trei ani și stabilește un plan de control prin sondaj aprobat de Comisie, care să permită verificarea pe teren a exactității acestor date. Comisia poate efectua, din proprie inițiativă, verificări inopinate pentru a evalua eficiența planului de control prin sondaj.

(5) În termen de douăsprezece luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, fiecare stat membru înaintează Comisiei un raport în care descrie modul de colectare și de verificare a datelor și în care precizează gradul de fiabilitate a acestor date. Comisia, în colaborare cu statele membre, redactează o sinteză a acestor rapoarte și o comunică statelor membre.

(6) Modalitățile de aplicare a prezentului articol sunt stabilite conform procedurii prevăzute la articolul 36.

TITLUL IV

Reglementarea și interzicerea activităților de pescuit

TITLUL III

Controlul utilizării uneltelor de pescuit

Articolul 21

Articolul 20

(1) Toate capturile conservate la bordul unei nave de pescuit comunitare respectă componența pe specii prevăzută, în ceea ce privește năvodul de la bordul navei respective, în Regulamentul (CEE) nr. 3094/86 al Consiliului din 7 octombrie 1986 de stabilire a anumitor măsuri tehnice de conservare a resurselor de pescuit ⁽¹⁾.

Năvoadele care se găsesc la bord și care nu sunt utilizate trebuie astfel stocate încât să nu poată fi folosite cu ușurință, cu respectarea următoarelor dispoziții:

- (a) năvoadele, greutățile și unelte similare sunt detașate de panourile acestora sau de frânghiile de năvod sau de tracțiune;
- (b) năvoadele care sunt pe punte sau deasupra punții sunt bine arimate de un element al suprastructurii navei.

(2) În cazul în care capturile conservate la bordul unei nave de pescuit au fost realizate cu ajutorul unor năvoade de diferite dimensiuni minime ale ochiurilor în cursul aceleiași ieșiri, conținutul pe specii este calculat pentru fiecare parte a capturii realizate în condiții diferite.

În acest scop, orice modificare a dimensiunii ochiurilor folosite anterior, precum și conținutul capturii de la bord în momentul efectuării modificării, sunt înscrise în jurnalul de bord și în declarația de debarcare. În anumite situații, modalitatea este stabilită conform procedurii prevăzute la articolul 36, în ceea ce privește păstrarea la bord a unui plan de stocare a produselor transformate, stabilit pe specii și care să indice amplasarea lor în cală.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor din alineatele (1) și (2), Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, poate decide:

- (a) că nici o navă comunitară de pescuit care participă la acțiuni speciale de pescuit nu poate folosi năvoade cu diferite dimensiuni minime ale ochiurilor în timpul aceleiași ieșiri;
- (b) că modalitățile specifice se aplică folosirii năvoadelor cu diferite dimensiuni minime ale ochiurilor pentru anumite tipuri de pescuit.

⁽¹⁾ JO L 288, 11.10.1986, p. 1, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3034/92 (JO L 307, 23.10.1992, p. 1).

(1) Toate capturile dintr-unul sau mai multe stocuri care se încadrează într-o cotă, realizate de către nave comunitare de pescuit, se scad din cota aplicabilă statului membru de pavilion pentru bancul sau stocurile respective, indiferent de locul de debarcare.

(2) Fiecare stat membru stabilește data de la care capturile dintr-unul sau mai multe stocuri care se încadrează într-o cotă, realizate de către navele de pescuit aflate sub pavilionul acestuia sau înregistrate pe teritoriul său, sunt considerate a fi epuizat cota care le este rezervată pentru acel banc sau grupare de stocuri. Statul membru interzice temporar, începând cu această dată, pescuirea peștilor din acest banc de către navele menționate anterior, precum și conservarea la bord, transbordarea și debarcarea peștilor pescuiți după această dată și stabilește o dată până la care sunt permise transbordarea și debarcarea sau declarațiile definitive privind captura. Această măsură este comunicată fără întârziere Comisiei, care informează și celelalte state membre.

(3) În urma unei notificări făcute conform alineatului (2) sau din proprie inițiativă, Comisia stabilește, pe baza informațiilor disponibile, data la care se estimează că, pentru unul sau mai multe stocuri, capturile care se încadrează într-un TAC, o cotă sau alte forme de limitare cantitativă și realizate de către navele de pescuit aflate sub pavilionul unui stat membru sau înregistrate într-un stat membru, sunt considerate a fi epuizat această cotă, alocație sau parte de care dispune statul membru respectiv sau, după caz, Comunitatea.

Odată cu estimarea situației menționate la primul paragraf, Comisia informează statele membre în cauză în legătură cu perspectivele opririi activității de pescuit datorită epuizării TAC.

Navele comunitare de pescuit încetează pescuirea unei specii dintr-unul sau mai multe stocuri care se încadrează într-o cotă sau într-un TAC, începând cu data la care cota atribuită acestui stat pentru unul sau mai multe stocuri în cauză este considerată a fi fost epuizată sau data la care TAC pentru speciile care fac parte dintr-unul sau mai multe stocuri este considerat a fi fost epuizat; aceste nave încetează, de asemenea, să conserve la bord, să transbordeze, să descarce sau să susțină transbordarea sau debarcarea capturilor realizate după această dată din stocurile respective.

(4) În cazul în care, conform alineatului (3) primul paragraf, Comisia a interzis activitățile de pescuit, datorită presupusei epuizări a totalului admis de captură, a cotei, a alocației sau a

părții de care dispune Comunitatea și se dovedește că un stat membru nu a epuizat cota, alocația sau partea de care dispune pentru unul sau mai multe stocuri în cauză, se aplică dispozițiile de la paragraful următor.

Dacă prejudiciul suferit de statul membru pentru care pescuitul a fost interzis înaintea epuizării cotei nu a fost eliminat prin măsurile luate conform articolului 9 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 3760/92 al Consiliului, se adoptă alte măsuri, conform procedurii prevăzute la articolul 36, în vederea reparării în mod corespunzător a prejudiciului adus. Aceste măsuri pot duce la efectuarea unor reduceri în defavoarea statului membru care și-a depășit cota, alocația sau partea, cantitățile deduse fiind atribuite în mod corespunzător statelor membre ale căror activități de pescuit au fost oprite înainte de epuizarea cotei care le-a revenit. Deducerile, precum și atribuiri subsecvente se operează în funcție de speciile și de zonele pentru care au fost fixate cote, alocații sau părți anuale. Aceste deduceri sau atribuiri pot fi făcute în cursul anului în care s-a produs prejudiciul sau în cursul anului sau anilor următori.

Modalitățile de aplicare a prezentului paragraf, în special în ceea ce privește modul de evaluare a cantităților vizate, sunt stabilite conform procedurii prevăzute la articolul 36.

Articolul 22

În cazurile în care autoritățile competente ale unui stat membru stabilesc că activitățile unei nave de pescuit comunitare au încălcat în mod grav sau repetat prezentul regulament, statul membru de pavilion poate să supună nava în cauză unor măsuri de control suplimentare.

Statul membru de pavilion informează Comisia și celelalte state membre în legătură cu numele, marca și numărul de identificare externă a navei față de care sunt impuse aceste măsuri suplimentare de control.

Articolul 23

(1) În cazul în care Comisia a constatat că un stat membru și-a depășit cota, alocația sau partea pentru o rezervă sau un grup de rezerve, Comisia efectuează deduceri din cota, alocația sau partea anuală de care dispune statul membru care și-a depășit cota. Aceste deduceri sunt stabilite conform procedurii prevăzute la articolul 36.

(2) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, adoptă regulile de deducere conform obiectivelor și strategiilor de gestionare descrise la articolul 8 din Regulamentul (CEE) nr. 3760/92 al Consiliului și ține cont în special de următorii parametri:

- importanța depășirii;
- eventualele depășiri pentru aceeași rezervă în cursul anului precedent;
- starea biologică a resurselor afectate.

TITLUL V

Inspecția și controlul anumitor măsuri ce urmăresc îmbunătățirea și adaptarea structurilor din sectorul pescuitului și acvaculturii

Articolul 24

Pentru a asigura respectarea obiectivelor și strategiilor stabilite de către Consiliu conform articolului 11 din Regulamentul (CEE) nr. 3760/92 al Consiliului, în special a obiectivelor cantitative privind capacitatea de pescuit a flotelor comunitare, precum și adaptarea activităților acestora, fiecare stat membru organizează pe teritoriul său și în apele maritime aflate sub suveranitatea sa jurisdicția sa, controale regulate ale tuturor operatorilor care iau parte la realizarea obiectivelor menționate anterior.

Articolul 25

(1) Fiecare stat membru adoptă dispoziții pentru verificarea respectării obiectivelor menționate la articolul 24. În acest scop, efectuează controale tehnice, în special în domeniile următoare:

- (a) restructurarea, reînnoirea și modernizarea flotei de pescuit;
- (b) adaptarea capacității de pescuit prin încetarea temporară sau definitivă;
- (c) limitarea activității anumitor nave de pescuit;
- (d) limitarea modelelor și numărului uneltelor de pescuit, precum și a modului de utilizare a acestora;
- (e) dezvoltarea acvaculturii și amenajarea litoralului.

(2) Fără a aduce atingere articolului 169 din tratat, în cazul în care Comisia a constatat că un stat membru nu a respectat dispozițiile alineatului (1), ea poate prezenta Consiliului propuneri de măsuri generale adecvate. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

Articolul 26

(1) Modalitățile de aplicare a articolului 25 pot fi stabilite conform procedurii prevăzute la articolul 36, în special în ceea ce privește:

- (a) controlul forței motrice a navelor de pescuit;
- (b) controlul tonajului înregistrat al navelor de pescuit;

- (c) controlul perioadei de imobilizare a navelor de pescuit;
- (d) controlul caracteristicilor uneltelor de pescuit și numărul lor pentru fiecare navă de pescuit.

(2) Statele membre comunică fără întârziere Comisiei informațiile privind metodele de control folosite, precum și denumirea și adresa organizațiilor care au sarcina de a efectua controlul.

Articolul 27

(1) În vederea facilitării controlului prevăzut la articolul 25, fiecare stat membru stabilește un sistem de validare care cuprinde în special o verificare a datelor privind capacitatea și activitățile de pescuit ale flotei care figurează, între altele:

- în jurnalul de bord prevăzut la articolul 6;
- în declarația de debarcare prevăzută la articolul 8;
- în registrul navelor de pescuit prevăzut în Regulamentul (CEE) nr. 163/89 ⁽¹⁾ al Comisiei.

(2) În acest scop, statele membre creează baze de date informatice care conțin informații pertinente privind capacitatea și activitățile de pescuit ale flotei sau completează bazele de date existente.

(3) Se aplică măsurile menționate la articolul 19 alineatele (3), (4) și (5).

(4) Modalitățile de aplicare a prezentului articol sunt stabilite conform procedurii prevăzute la articolul 36.

TITLUL VI

Inspekția și controlul anumitor măsuri privind organizarea comună a piețelor în sectorul pescuitului

Articolul 28

(1) Pentru a asigura respectarea aspectelor tehnice cuprinse în normele privind măsurile definite în Regulamentul (CEE) nr. 3759/92 al Consiliului din 17 decembrie 1992, privind organizarea comună a piețelor de produse pescărești și de acvacultură ⁽²⁾, fiecare stat membru organizează pe teritoriul său controale regulate vizând toți operatorii care participă la punerea în aplicare a acestor măsuri.

⁽¹⁾ JO L 20, 25.1.1989, p. 5.

⁽²⁾ JO L 388, 31.12.1992, p. 1, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 1891/93 (JO L 172, 15.7.1993, p. 1).

(2) Aceste controale includ toate aspectele tehnice ale aplicării:

- (a) normelor de comercializare și, în special, cele privind dimensiunile minime;
- (b) regimului prețurilor și, în special:
 - retragerea produselor de pe piață în alte scopuri decât consumul uman;
 - stocarea și/sau prelucrarea produselor retrase de pe piață.

Statele membre efectuează comparații între documentele privind prima punere în vânzare a cantităților menționate la articolul 9 și a cantităților debarcate menționate în aceste documente, în special cele privind greutatea acestora.

(3) Statele membre comunică Comisiei informațiile privind măsurile de control adoptate, autoritățile competente de control, tipul de infracțiune descoperit, precum și măsurile care au fost luate în consecință.

Comisia și autoritățile competente ale statelor membre, precum și funcționarii acestora și alți agenți au obligația de a nu divulga informațiile pe care le-au obținut prin punerea în aplicare a prezentului articol și care sunt protejate prin secret profesional.

(4) Prezentul articol nu aduce atingere dispozițiilor naționale privind secretul instrucției judiciare.

TITLUL VII

Aplicarea și verificarea controlului

Articolul 29

(1) Comisia verifică aplicarea prezentului regulament de către statele membre prin examinarea documentelor și prin efectuarea unor vizite la fața locului. Comisia poate decide efectuarea unor verificări inopinate, în cazul în care consideră că acest lucru este necesar.

În vederea efectuării unor vizite la fața locului, Comisia transmite inspectorilor săi instrucțiuni scrise în care sunt indicate competențele acestora și obiectivele misiunii lor.

(2) De fiecare dată când Comisia consideră necesar, inspectorii ei pot asista la controalele și la inspecțiile efectuate de către serviciile naționale de control. În cadrul acestor misiuni, Comisia stabilește contactele potrivite cu statele membre în vederea definirii, în măsura posibilului, a unui program de inspecție reciproc acceptabil.

(a) Statele membre colaborează cu Comisia pentru a facilita îndeplinirea acestor sarcini. Ele iau toate măsurile necesare pentru ca misiunile de inspecție să nu facă obiectul unei comunicări publice care să prejudicieze buna derulare a operațiunilor de inspecție și de control.

Atunci când Comisia sau funcționarii autorizați ai acesteia întâmpină dificultăți în exercițiul funcțiunii, statele membre vizate pun la dispoziția Comisiei mijloacele de a duce acțiunea la bun sfârșit și dau inspectorilor posibilitatea de a evalua operațiunile de control în cauză.

- (b) Dacă situația constatată la fața locului nu permite derularea operațiunilor de inspecție și de control prevăzute în cadrul programului de inspecție, inspectorii Comisiei modifică, împreună cu serviciul național de control competent și cu acordul acestuia, operațiunile de inspecție și de control prevăzute inițial.
- (c) În ceea ce privește inspecția pe mare sau în aer, în cazul în care serviciile naționale competente trebuie să asigure alte sarcini prioritare privind, în special, apărarea și securitatea pe mare, autoritățile statului membru păstrează dreptul de a amâna sau de a reorienta operațiunile de inspecție la care intenționa să asiste Comisia. În astfel de cazuri, statul membru colaborează cu Comisia pentru a adopta alte dispoziții.

În ceea ce privește inspecțiile efectuate pe mare sau în aer, căpitanul navei sau comandantul de bord al avionului este singurul responsabil cu operațiunile, ținând cont de obligația autorităților, față de care se subordonează, de a aplica prezentul regulament. Inspectorii autorizați de către Comisie care participă la aceste operațiuni se conformează regulilor și deciziilor stabilite de căpitanul sau comandantul de bord.

- (3) Atunci când este necesar, în special atunci când misiunile efectuate de către inspectorii comunitari conform alineatului (2) au dezvăluit nereguli care ar fi putut fi comise în aplicarea prezentului regulament, Comisia poate cere statelor membre să îi comunice programul detaliat al inspecțiilor și al controalelor, prevăzut sau stabilit de către autoritățile naționale competente pentru o anumită perioadă, vizând o anumită activitate de pescuit și anumite zone. După primirea acestor informații, inspectorii autorizați de către Comisie procedează, în cazul în care Comisia consideră că acest lucru este necesar, la efectuarea unor inspecții independente pentru a verifica punerea în aplicare a acestui program de către autoritățile competente ale unui stat membru.

Atunci când inspectorii comunitari verifică punerea în aplicare a programului respectiv, agenții statului membru sunt întotdeauna responsabili de executarea programului menționat anterior. Inspectorii comunitari nu pot să exercite, din proprie inițiativă, funcțiile de inspecție atribuite agenților naționali. Acești inspectorii nu au acces la nave sau în clădiri, decât dacă sunt însoțiți de agenții unui stat membru.

În urma verificării respective, Comisia transmite statului membru în cauză un raport de evaluare privind programul și, dacă e necesar, recomandă măsuri de control pentru îmbunătățirea desfășurării programelor de către acest stat membru.

- (4) În cadrul misiunilor de inspecție efectuate în aer, pe apă sau pe uscat, inspectorii autorizați nu au dreptul de a efectua controale ale persoanelor fizice.
- (5) În cadrul vizitelor menționate la alineatele (2) și (3), inspectorii autorizați de Comisie pot avea acces la fața locului, în prezența serviciilor responsabile, la informațiile globale sau detaliate cuprinse în bazele de date menționate și pot examina toate documentele pertinente pentru aplicarea prezentului regulament.

Dacă există dispoziții naționale ce prevăd secretul instrucției, comunicarea acestor informații este condiționată de autorizarea autorității judiciare competente.

Articolul 30

- (1) Statele membre furnizează Comisiei, la cererea acesteia, toate informațiile privind aplicarea prezentului regulament. În formularea unei astfel de cereri de informare, Comisia menționează un termen acceptabil până la care trebuie furnizată informația.
- (2) În cazul în care Comisia estimează că au fost comise nereguli în aplicarea prezentului regulament sau că dispozițiile și metodele existente de control nu sunt eficiente, ea informează statul membru sau statele membre vizate, care efectuează o anchetă administrativă la care pot lua parte funcționarii ai Comisiei.

Statul membru sau statele membre vizate informează Comisia în legătură cu stadiul de desfășurare și cu rezultatele anchetei și transmit Comisiei o copie a raportului anchetei și elementele esențiale utilizate în stabilirea acestuia.

Pentru a participa la inspecțiile menționate în prezentul paragraf, funcționarii Comisiei trebuie să prezinte instrucțiuni scrise în care se precizează identitatea și funcțiile acestora.

- (3) Atunci când funcționarii Comisiei participă la o anchetă, această anchetă este întotdeauna condusă de către funcționarii statului membru. Funcționarii Comisiei nu pot exercita, din proprie inițiativă, funcțiile de inspecție care revin funcționarilor naționali. Funcționarii Comisiei au, în schimb, acces în aceleași spații și la aceleași documente ca și funcționarii naționali.

În măsura în care dispozițiile legislative naționale privind procedura penală rezervă anumite acțiuni funcționarilor special desemnați prin legislația națională, funcționarii Comisiei nu participă la

astfel de acțiuni. De asemenea, aceștia nu participă la percheziții sau la interogatorii oficiale care țin exclusiv de dreptul penal național. Ei au totuși acces la informațiile obținute prin aceste mijloace.

(4) Prezentul articol nu afectează dispozițiile naționale privind secretul de instrucție judiciară.

TITLUL VIII

Măsuri recomandate în cazul nerespectării legislației în vigoare

Articolul 31

(1) Statele membre se asigură de adoptarea măsurilor adecvate, inclusiv, conform legislației naționale, a instituirii unei proceduri administrative sau penale împotriva persoanelor fizice sau juridice responsabile, atunci când se stabilește, în special ca rezultat al unui control sau al unei inspecții efectuate în virtutea prezentului regulament, că regulile politicii comune a pescuitului nu au fost respectate.

(2) Procedurile instituite conform alineatului (1) trebuie să priveze în mod efectiv, conform dispozițiilor pertinente din legislația națională, persoanele care obțin beneficii în urma infracțiunii sau să producă efecte proporționale cu gravitatea infracțiunii, astfel încât să descurajeze în mod eficient săvârșirea altor infracțiuni de natură identică.

(3) Sancțiunile ce rezultă din procedurile menționate la alineatul (2) pot include, după gravitatea infracțiunii:

- amendarea;
- confiscarea uneltelor și a capturilor interzise;
- sechestrul navei;
- imobilizarea temporară a navei;
- suspendarea licenței;
- retragerea licenței.

(4) Dispozițiile prezentului articol nu împiedică transferarea de către statul membru de debarcare sau de transbordare a urmăririi unei infracțiuni către autoritățile competente ale statului membru de înregistrare, cu acordul celui din urmă și cu condiția ca acest transfer să poată garanta obținerea rezultatului menționat la alineatul (2). Statul membru de debarcare sau de transbordare informează Comisia în legătură cu orice transfer de acest tip.

Articolul 32

(1) Atunci când autoritățile competente ale statului membru de debarcare sau de transbordare constată o încălcare a dispozițiilor prevăzute în prezentul regulament, acestea adoptă, conform articolului 31, măsurile necesare împotriva căpitanului navei vizate sau împotriva oricărei alte persoane răspunzătoare de infracțiunea respectivă.

(2) În cazul în care statul membru de debarcare sau de transbordare nu este statul membru de pavilion și în cazul în care autoritățile sale competente nu iau, conform legislației naționale proprii, măsurile adecvate, inclusiv inițierea unei proceduri administrative sau penale împotriva persoanelor fizice sau juridice responsabile, sau nu transferă urmărirea judiciară conform articolului 31 alineatul (4), cantitățile debarcate sau transbordate în mod ilegal se pot scădea din cota alocată statului membru respectiv.

Cantitățile de pește care trebuie scăzute din cota alocată statului membru respectiv sunt stabilite conform procedurii prevăzute la articolul 36, după consultarea de către Comisie a celor două state membre în cauză.

Dacă statul membru de debarcare sau de transbordare nu mai dispune de o cotă corespunzătoare, articolul 21 alineatul (4) se aplică *mutatis mutandis*, cantitățile de pește debarcate sau transbordate ilegal fiind considerate echivalentul prejudiciului suferit, conform articolului menționat anterior, de către statul membru de înregistrare.

Articolul 33

(1) Autoritățile competente ale statelor membre, conformându-se procedurilor prevăzute de către legislațiile lor naționale, informează, fără întârziere, statul membru de pavilion sau statul membru de înregistrare în legătură cu orice încălcare a legislației comunitare menționată la articolul 1, indicând numele și mărcile de identificare ale navei în cauză, numele căpitanului și al armatorului, circumstanțele comiterii infracțiunii și urmările judiciare sau administrative sau alte măsuri luate, precum și orice hotărâre definitivă a unui tribunal privind această infracțiune. În aceste cazuri particulare, informațiile respective se transmit Comisiei, la cerere, de către statele membre.

(2) În urma transferării urmăririi judiciare conform articolului 31 alineatul (4), statul membru de pavilion sau statul membru de înregistrare ia toate măsurile adecvate menționate la articolul 31.

(3) Statul membru de pavilion sau statul membru de înregistrare informează de îndată Comisia în legătură cu măsurile luate conform alineatului (2), precum și privitor la numele și numărul de identificare externă a navei în cauză.

Articolul 34

(1) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre actele cu putere de lege și actele administrative pe care le adoptă în vederea prevenirii și a sancționării neregulilor.

Ele transmit anual orice modificare privind suma minimă și maximă a amenzilor prevăzute pe tipuri de infracțiuni, precum și natura oricărei alte sancțiuni aplicabile.

(2) Statele membre comunică periodic Comisiei rezultatele inspecțiilor sau ale controalelor efectuate conform prezentului regulament, în special numărul și tipul infracțiunilor descoperite, precum și sancțiunile judiciare care le-au fost aplicate. La cererea Comisiei, statele membre îi comunică acesteia, pentru anumite infracțiuni, suma totală a amenzilor aplicate.

(3) Comisia furnizează statelor membre o sinteză a informațiilor primite conform alineatelor (1) și (2).

TITLUL IX

Dispoziții generale*Articolul 35*

Cel târziu până la data de 1 iunie a fiecărui an, statele membre comunică Comisiei un raport asupra punerii în aplicare a prezentului regulament în cursul anului calendaristic anterior, inclusiv o evaluare a resurselor tehnice și umane folosite și a măsurilor care ar putea contribui la atenuarea eventualelor insuficiențe constatate. Pe baza rapoartelor statelor membre și a observațiilor proprii, Comisia stabilește un raport anual și comunică fiecărui stat membru elementele care îl privesc. După studierea amănunțită a răspunsurilor statelor membre, Comisia publică acest raport, însoțit de răspunsurile statelor membre și, dacă e necesar, propunerile de măsuri ce vizează diminuarea insuficiențelor constatate.

Articolul 36

Dacă trebuie urmată procedura prevăzută în prezentul articol, Comitetul de gestionare a sectorului pescuitului și acvaculturii, denumit în continuare „Comitetul”, instituit prin Regulamentul (CEE) nr. 3760/92 al Consiliului, este sesizat de președinte, fie la inițiativa acestuia, fie la cererea reprezentantului unui stat membru.

Reprezentantul Comisiei înaintează Comitetului un proiect al măsurilor ce urmează să fie adoptate. Comitetul își dă avizul cu privire la acest proiect în termenul pe care președintele îl poate

stabili în funcție de urgența subiectului în cauză. Avizul este emis cu majoritatea prevăzută la articolul 148 alineatul (2) din tratat pentru deciziile pe care Consiliul trebuie să le adopte la propunerea Comisiei. Voturile reprezentanților statelor membre respectă ponderea stabilită în articolul menționat anterior. Președintele nu participă la vot.

Comisia adoptă măsurile cu aplicabilitate imediată. Totuși, dacă măsurile nu sunt conforme cu avizul Comitetului, acestea sunt comunicate imediat Consiliului de către Comisie. În acest caz, Comisia poate amâna aplicarea măsurilor adoptate cu cel mult o lună de la data comunicării acesteia.

Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate lua o altă decizie în termenul prevăzut în alineatul anterior.

Articolul 37

(1) Statele membre și Comisia iau toate măsurile necesare pentru ca datele primite în cadrul prezentului regulament să rămână confidențiale.

(2) Numele persoanelor fizice sau juridice nu sunt comunicate Comisiei sau unui alt stat membru decât în cazul în care prezentul regulament prevede acest lucru în mod expres sau când este necesar pentru a preveni sau a sancționa anumite infracțiuni sau pentru a verifica presupuse infracțiuni.

Datele menționate la alineatul (1) sunt transmise numai dacă se integrează în alte date, astfel încât să nu poată fi identificate direct sau indirect persoanele fizice sau juridice vizate.

(3) Datele schimbate între statele membre și Comisie nu pot fi transmise altor persoane decât celor care, prin funcția îndeplinită în statele membre sau în instituțiile comunitare, pot cere accesul la aceste date, cu excepția cazului în care statele membre care le comunică consimt în mod expres transmiterea datelor respective.

(4) Datele comunicate sau colectate, indiferent sub ce formă, în temeiul prezentului regulament, sunt protejate prin secret profesional și beneficiază de aceeași protecție ca și cea asigurată unor date asemănătoare de legislațiile naționale ale statelor membre care le primesc și de dispozițiile corespunzătoare aplicabile instituțiilor comunitare.

(5) Datele menționate la alineatul (1) nu sunt utilizate în alt scop decât cel definit prin prezentul regulament, cu excepția cazului în care autoritățile care le comunică consimt acest lucru în mod expres și sub rezerva că dispozițiile în vigoare în statul membru al autorității care primește datele nu prevăd interdicții referitoare la o astfel de utilizare sau la comunicarea acestor date.

(6) Alineatele de la (1) la (5) nu pot fi interpretate ca împiedicând folosirea datelor obținute prin aplicarea prezentului regulament în cadrul unei urmăriri judiciare sau al unor proceduri derulate ulterior, ca rezultat al nerespectării legislației comunitare în domeniul pescuitului. Autoritățile competente ale statului membru care comunică datele sunt informate în legătură cu toate cazurile în care aceste date sunt folosite în scopurile respective.

Prezentul articol nu aduce atingere obligațiilor care decurg din convențiile internaționale privind asistența reciprocă în materie penală.

(7) De fiecare dată când un stat membru informează Comisia că s-a dovedit, în urma unei anchete, că o persoană fizică sau juridică, al cărei nume i-a fost comunicat conform dispozițiilor prezentului regulament, nu a fost implicată într-o infracțiune, Comisia informează de urgență, în legătură cu rezultatul anchetei sau cu procedura, orice parte căreia i-a comunicat numele persoanei menționate anterior. Persoana nu mai este tratată ca fiind implicată în neregulile respective pe baza primei notificări. Datele păstrate sub o formă care permite identificarea persoanei în cauză sunt imediat distruse.

(8) Dispozițiile alineatelor de la (1) la (5) nu pot fi interpretate ca interzicând publicarea unor date cu caracter general sau a unor studii care nu conțin nici o referire la numele persoanelor fizice sau juridice.

(9) Datele menționate în prezentul regulament nu sunt păstrate într-o formă care să permită identificarea persoanelor în cauză, decât pe perioada necesară realizării obiectivelor menționate.

(10) Datele primite în cadrul prezentului regulament sunt puse la dispoziția persoanelor fizice sau juridice, la cererea acestora.

Articolul 38

Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor naționale de control care depășesc exigențele sale minime, cu

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Luxemburg, 12 octombrie 1993.

condiția ca acestea să fie conforme cu legislația comunitară, precum și cu politica comună în domeniul pescuitului.

Dispozițiile naționale menționate la primul paragraf sunt comunicate Comisiei conform articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 101/76 al Consiliului din 19 ianuarie 1976 privind stabilirea unei politici comune structurale în domeniul pescuitului ⁽¹⁾.

Articolul 39

(1) Regulamentul (CEE) nr. 2241/87 se abrogă la data de 1 ianuarie 1994, cu excepția articolului 5 care rămâne în vigoare până când regulamentele de stabilire a listelor menționate la articolul 6 alineatul (2) din prezentul regulament intră în vigoare.

(2) Referirile la regulamentul abrogat în baza alineatului (1) trebuie interpretate ca referiri la prezentul regulament.

Articolul 40

Prezentul regulament intră în vigoare la data de 1 ianuarie 1994.

Până la 1 ianuarie 1996, statele membre sunt scutite de obligația de a aplica dispozițiile prevăzute în articolele 9, 15 și 18, în măsura în care acestea privesc notificarea pe cale informatică a notelor de vânzare și a înregistrărilor debarcării.

Până la 1 ianuarie 1999, statele membre sunt scutite de obligația de a aplica dispozițiile prevăzute în articolele 6, 8 și 19, în măsura în care acestea privesc operațiunile de pescuit în Marea Mediterană.

Pentru Consiliu

Președintele

M. SMET

⁽¹⁾ JO L 20, 28.1.1976, p. 19.